

POSTANOWIENIE

Dnia 2 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **B. R.** ,
skazanego za czyn z art. 202 § 4 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej,
na posiedzeniu w dniu 2 czerwca 2026 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Okręgowego w Radomiu
z dnia 8 sierpnia 2025 r., V Ka 485/25,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Radomiu
z dnia 3 kwietnia 2025 r., II K 986/24,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

**uwzględnić wniosek i wstrzymać wykonanie zaskarżonego
wyroku w zakresie kary pozbawienia wolności.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 3 kwietnia 2025 r., II K 986/24, B. R. został uznany za winnego czynu z art. 202 § 4 k.k. w zb. z art. 202 § 4a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności (pkt I) oraz orzeczono wobec oskarżonego zakaz zajmowania wszelkich stanowisk, wykonywania wszelkich zawodów i działalności związanych z wychowywaniem, edukacją, opieką nad małoletnimi na okres 5 lat

(pkt II), zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej na odległość poniżej 50 metrów oraz zakaz kontaktowania się z nią przez okres 2 lat (pkt IV), a także świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 15000 zł (pkt III).

Po przeprowadzeniu postępowania odwoławczego, zainicjowanego apelacją obrońcy oskarżonego, Sąd Okręgowy w Radomiu wyrokiem z dnia 8 sierpnia 2025 r., V Ka 485/25, zmienił wyrok Sądu I instancji w ten sposób, że złagodził karę pozbawienia wolności do roku i miesiąca pozbawienia wolności (pkt I tiret pierwsze), w miejsce rozstrzygnięcia z punktu III orzekł świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 10000 zł (pkt I tiret drugie), w miejsce rozstrzygnięcia z punktu IV orzekł zakaz kontaktowania się z pokrzywdzoną oraz zakaz zbliżania się do niej na odległość poniżej 50 metrów na okres roku (pkt I tiret III), zaś w pozostałym zakresie utrzymał zaskarżony wyrok w mocy (pkt II).

Kasację od tego wyroku wniósł obrońca skazanego. W kasacji zawarł także wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego nim wyroku. Wskazał, że mając na uwadze warunki i właściwości osobiste skazanego oraz oczywiste i rażące naruszenia prawa mające miejsce w tej sprawie, przy uwzględnieniu wymiaru kary orzeczonej wobec niego, wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji, wobec wskazywanej w kasacji nierzetelności procesu, byłoby bardzo uciążliwe i niesprawiedliwe. Podkreślił, że za wstrzymaniem wykonania zaskarżonego kasacją wyroku przemawia wysokie prawdopodobieństwo jej uwzględnienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wstrzymanie okazał się częściowo zasadny, przez co doprowadził do wstrzymania zaskarżonego wyroku w zakresie wykonania kary pozbawienia wolności. Powyższe rozstrzygnięcie oznacza, że wstrzymane zostało wyłącznie wykonanie kary pozbawienia wolności, jednakże nadal wykonalne pozostają inne konsekwencje prawne przypisanego skazanemu czynu, przede wszystkim te o charakterze ochronnym – zakaz zbliżania i kontaktowania się z pokrzywdzoną oraz zakaz zajmowania wszelkich stanowisk, wykonywania

wszelkich zawodów i działalności związanych z wychowywaniem, edukacją, opieką nad małoletnimi.

Dokonywana wyłącznie na potrzeby rozpoznania wniosku o wstrzymanie wstępna ocena zarzutów kasacyjnych podniesionych przez obrońcę prowadzi do wniosku, że celowe jest wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku w zakresie wykonania kary pozbawienia wolności do czasu rozpoznania kasacji na rozprawie. Charakter tej sprawy i zasygnalizowane w kasacji problemy prawne powodują, że merytoryczne rozpoznanie kasacji wymaga przeprowadzenia rozprawy i orzekania przez kolegiálny skład orzekający. Termin rozprawy kasacyjnej został już wyznaczony na dzień 5 sierpnia 2026 r.

Sąd Najwyższy podkreśla, że decyzja o częściowym wstrzymaniu wykonania zaskarżonego wyroku w żadnym razie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji skarżącego od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Radomiu.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[J.J.]

[a.ł.]